

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8C/141/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215372
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2013:7712215372.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy t a k t o

rozhodol:

- I. Súd návrh na prerušenie konania z a m i e t a.
- II. Súd návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedenej pod spisovými značkami Okresného súdu Michalovce 8C 141/2012, ktorej obsahom sú návrhy vo veciach 8C 141/2012, 8C 142/2012, 8C 154/2012, 8C 193/2012 spojených na spoločné konanie zamietla.
- III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhmi doručenými súdu 27.9.2012 evidovanými pod sp. zn. 8C 141/2012, 8C 142/2012, 8C 154/2012, 8C 193/2012 domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Konania boli spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 8C 141/2012.

Vo veciach 8C 141/2012 (Ex 8241/12), 8C 142/2012 (Ex 8296/2012), 8C 154/2012 (Ex 8765/2012), 8C 193/2012 (Ex 3928/2012) sa žalobca domáhal náhrady škody na tom základe, že súd o žiadosti na udelenie poverenia nerozhodol v zákonom stanovenej lehote a že v rozpore so zákonom preskúmaval exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok, pričom výsledkom preskúmania rozsudku bolo zamietnutie poverenia na vykonanie exekúcie, čím došlo k znemožneniu realizácie práv veriteľa zo záväzkového vzťahu s dlžníkom. V uvedených veciach tvrdil, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote, a to až niekoľko mesiacov. Tvrdil, že došlo k zásahu do jeho práv tým, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu realizoval úplný judičiálny proces zahrňujúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem a aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak fundamentálnu zásadu právneho štátu, a to zásadu legality vyplývajúcu z článku II. ods. 2 Ústavy SR. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu a časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Takýto postup exekučného súdu je nesprávny v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože v tomto

prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia a návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až v pomerne dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu uplatnil v jednotlivých veciach náhradu majetkovej škody a takisto aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru žalobcu dôsledkom jeho nesústredenej činnosti, ktorá má za následok marenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. V prípade skorého rozhodnutia exekučného súdu v zákonnej lehote mohol efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žiadal za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie.

Žalovaná s návrhmi nesúhlasila a žiadala ich zamietnuť. Svoje stanovisko odôvodnila tým, že v žalobách sa vyskytuje viacero nedostatkov, a to napríklad uvedený odlišný dátum narodenia povinných v žalobách ako je dátum narodenia v petite, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia žiadostí o udelenie poverenia podaných na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátum kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy a iné. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä však odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Žalobca tvrdí, že nemá vedomosť o spisových značkách uvádzaných v exekučnom konaní, čo sa nezakladá na pravde, pretože tieto mu museli byť známe v rámci doručovania, napr. uznesenia o zmene súdneho exekútora. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu je jedným z dôvodov pre ktoré ústavný súd odmietol sťažnosti žalobcu pre porušenie jeho ústavného práva pre nečinnosť exekučného súdu. Žalovaná ďalej poukázala na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pretože žalobca jednak namietá nezákonné konanie v podobe rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora, ale namietá aj nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Žalobca ďalej uvádza aj rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia a vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobách sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza z ktorého titulu si nárok uplatňuje. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Táto nejasnosť sa prejavuje najmä v žalobách, kde namietaným nesprávnym úradným postupom má byť skutočnosť, že okresný súd o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v 15 dňovej lehote. Žalovaná ďalej poukázala na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené žaloby vo veci samej je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Poukázala na ustanovenie § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe a nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom podľa § 4 a § 11. Ďalej poukázala na ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., a to že ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo iba uspokojí jeho časť do šesť mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojuje jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z uvedeného dôvodu žalovaná považuje nárok žalobcu za predčasne uplatnený. Ďalej uviedla, že žalobca napriek opakovaným výzvam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadne informácie a nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel

o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy, ani nedoplnil doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, resp. jeho insolventnosťou, stratou kontaktu s povinným a iné. Žalobca neposkytol absolútne žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť tento nárok predbežne prerokovať. Žalovaná ďalej poukázala na podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pre ktoré je potrebné nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tieto podmienky súčasne. Prietahom týkajúcim sa nevydania poverenia alebo nerozhodnutia o návrhu o žiadosti o udelenie poverenia v 15 dňovej lehote žalovaná uviedla, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhoduje do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia, avšak táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c/ a písm. d/, pričom ide o exekučné tituly, ktorými sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Z uvedeného vyplýva, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe rozhodnutia v 15 dňovej lehote v exekučných konaniach začatých po 1.6.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. K rozhodovaniu, ktorým súd zamietal žiadosti o udelenie poverenia žalovaná uviedla, že tento postup je možno chápať dvoma spôsobmi, jednak namietaným postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia, a to zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia ako i skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonom stanovenej lehote. Uviedla, že zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu, avšak v súlade s rozhodovacou praxou súdov možno ho vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenia účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí nenašiel svoj bezprostredný vzťah vo vydanom rozhodnutí. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože toto právo platí iba v prípade, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu, preto je nevyhnuté, aby pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím bola nezákonnosť konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. K nedodržaniu lehoty na rozhodnutie, ktorým sa zamietajú žiadosti o udelenie poverenia po 15 dňovej lehote uviedla, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku určuje lehotu 15 dní na vydanie poverenia a túto lehotu nemožno automaticky vzťahovať aj na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Žalovaná odkázala v tejto časti na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. 1ÚS/16/0 podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, spočívajúcej v nečinnosti pri výkone verejnej moci, alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho zavinenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti v ktorej Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prejednanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca nepreukázal, žeby podal sťažnosť na prietahy alebo žiadosť o prešetrenie sťažnosti, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní alebo vydané rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalovaná ďalej namietala vyčíslenú náhradu škody v jednotlivých konaniach. Uviedla, že žalobca na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke, pričom si vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušálnych nákladov spočívajúcich v administratívnych výdavkoch, funkčných výdavkoch, mzdových výdavkoch a výdavkoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Taktiež uviedla, že škoda zaťažila žalobcu výlučne v období medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalovaná poukázala na to, že žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi pri svojej činnosti

nepochybne potrebuje a využíva aj informačný systém, ktorý poskytuje prehľad úverov, pričom takýto systém využíva nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom, a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých v ktorých žiadne exekučné konanie neprebíha. Takisto udržiavanie systému žalobca musí vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu ako ich poskytuje, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.12.2013, ktorého sa žalobca bez ospravedlnenia nezúčastnil. Žalobca elektronickým podaním doručeným súdu 12.12.2013 spolu s ústavnou sťažnosťou v predmetnej veci žiadal o zrušenie termínu pojednávania vytyčeného na 16.12.2013. Taktiež žiadal konanie 8C 141/2012 prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a právo na nestranný súd. Elektronické podanie bolo bez zaručeného elektronického podpisu. Žalovaná sa elektronickým podaním ospravedlnila a súhlasila s tým, aby vec bola prejednaná v jej neprítomnosti.

Súd návrhu na prerušenie konania nevyhovel, pretože podanie ústavnej sťažnosti nie je dôvodom na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a prerušenie konania z dôvodu § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je fakultatívne. Dôvody na obligatórne prerušenie konania uvedené v ustanovení § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. sa podľa názoru súdu nevzťahujú na vyriešenie otázky nezákonného sudcu. Zákonným sudcom je ten, komu vec bola pridelená na rozhodovanie v súlade s rozvrhom práce a ak existujú dôvody na jeho vylúčenie z konania (§ 14 a nasledujúce O.s.p.) rozhodovať o vylúčení alebo nevylúčení sudcu z konania patrí do právomoci nadriadeného súdu, ktorý je v prípade okresného súdu krajský súd. Nadriadený súd o námietke žalobcu rozhodol tak, že pojednávajúci sudca nie je vylúčený z rozhodovania tejto veci a preto je zákonným sudcom.

V konaní 8C 141/2012 z pripojeného exekučného spisu 8Er 423/2012 súd zistil, že žiadosť o vydanie poverenia v konaní 8Er 423/2012, kde oprávnenou je POHOTOVOSŤ s.r.o. a povinnou je T., nar. X.X.XXXX o vymoženie 222,- EUR s príslušenstvom bola doručená súdu 19.7.2012 a túto žiadosť doručil súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, Karloveské rameno 8, Bratislava sp. zn. SR 05732/11 zo dňa 12.7.2011. Uznesením 8Er 423/2012-11 zo dňa 1.8.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Uznesenie bolo doručené žalobcovi cestou JUDr. Martina Máčaja 21.8.2012. Dňa 24.8.2012 bolo súdu doručené odvolanie opatrené zaručeným elektronickým podpisom. Dňa 27.8.2012 bolo doručené odvolanie aj osobne. Keďže žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená 19.7.2012 a o tejto bolo rozhodnuté 1.8.2012, rozhodnutie bolo takto vydané po uplynutí 13 dní od doručenia návrhu.

Zo spisu 8C 142/2012 - z pripojeného spisu 8Er 419/2012 tunajšieho súdu bolo zistené, že oprávnenou v tomto exekučnom konaní je POHOTOVOSŤ s.r.o. a povinnou E., nar. XX.X.XXXX, vymáhaná suma predstavovala 944,87 EUR s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia pre JUDr. Rudolfa Krutého, súdneho exekútora bola doručená súdu 19.7.2012. Žiadosť bola zamietnutá 1.8.2012 a uznesenie bolo Dr. Máčajovi, zástupcovi oprávnenej doručené 21.8.2012. O žiadosti bolo takto rozhodnuté po uplynutí 13 dní.

Zo spisu tunajšieho súdu 8C 154/2012 - z pripojeného spisu 8Er 436/2012 súd zistil, že oprávnenou v tomto konaní je POHOTOVOSŤ s.r.o. a povinným N., nar. X.X.XXXX, vymáhaná suma činí 632,62 EUR s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého bola doručená súdu 24.7.2012. Žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 9.8.2012, teda 1 deň po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty.

Zo spisu tunajšieho súdu 8C 193/2012 a z tam pripojeného spisu 8Er 249/2012 súd zistil, že oprávnenou v tomto konaní je POHOTOVOSŤ s.r.o. a povinnou M. nar. X.X.XXXX, vymáhaná suma predstavuje 495,20 EUR s príslušenstvom. Žiadosť o udelenie poverenia pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého bola doručená súdu 3.5.2012. Táto žiadosť bola zamietnutá dňa 9.5.2012, teda v zákonnej 15 dňovej lehote.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. ďalej len zákon štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezakonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Súd po posúdení zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

V prvom rade žalobca nepreukázal ani v jednej veci splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pred súdom, a to predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom. Žalobca v návrhu uviedol, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku. Do spisu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy a dokazovanie odkázal na spis Ministerstva spravodlivosti SR. Žalovaná nepoprela, že mu žalobcom bol návrh adresovaný, avšak vykazoval množstvo nedostatkov spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody, neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nároky mali týkať a podobne. Súd nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu mal dokazovať súd alebo žalovaná. Nejde o listinný dôkaz ku ktorému nemá žalobca prístup alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z tohto dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Ďalej súd vo všetkých konaniach zistil, že skutkové tvrdenia žalobcu o nevydaní poverenia alebo rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, čo malo byť dôvodom nároku na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. sa nezakladajú na pravde.

Vo všetkých vyššie citovaných veciach sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, ktorými sú uznesenia súdu o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia. Pri tomto nároku je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok 1/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2/ vydanie nezákonného rozhodnutia a vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 4/ zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom, 5/ podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého sa mala nezákonnosť týkať. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, ak chýba čo i len jedna podmienka, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Ako je vyššie uvedené žalobca nepreukázal, že nárok predbežne prerokoval so žalovanou. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonných rozhodnutí. Z exekučných spisov, ktoré sú pripojené ku konaniu nevyplýva, žeby uznesenia, ktorými bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá boli zrušené. Žalobca o tom súdu žiadne dôkazy nepredložil, dokonca to v žalobe ani netvrdil. Žalobca nezákonnosť rozhodnutia odôvodňuje nesprávnosťou rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadosti, ktorej nesprávnosť vyčerpávajúco odôvodňuje. Súd poukazuje na to, že predmetom tohto konania nie je rozhodovanie o vecnej správnosti zamietajúcich uznesení v exekučnom konaní a súd nevyhodnocuje ani správnosť právnej argumentácie žalobcu voči zamietajúcim uzneseniam. Súd v tomto konaní posudzuje nárok žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a iba v intenciách tohto zákona o nároku žalobcu rozhoduje. Rozhodnutia ktorých nezákonnosť žalobca namieta a ktoré sú základom nároku na náhradu škody doposiaľ neboli príslušným orgánom štátu zrušené ani nebola príslušným orgánom konštatovaná ich nezákonnosť. Z uvedeného dôvodu je návrh žalobcu nedôvodný a v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z. z..

Súd tiež zdôrazňuje, že v prípade uznesení o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia nemôže ísť o nesprávny úradný postup, pretože výsledkom postupu súdu bolo vydanie rozhodnutia. Nesprávnosť postupu, ktorý vydaniu rozhodnutia predchádzal žalobca odôvodňoval prierahmi v konaní, tieto však ani v jednom z prejednávaných vecí neboli preukázané.

Nárok žalobcu na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobcu. Súd sa z uvedeného dôvodu nezaoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca v jednotlivých konaniach požadoval.

O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, lebo úspešná žalovaná (§ 142 ods. 1 O.s.p.) náhradu trov konania nežiadala a neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti

alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho
posúdenia veci.